

som om det stod uden Forbindelse med Loven af 2den Juli 1880. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at min Opgave har været den, tydeligere at redigere Lovforslaget § 8, og er det, den høitærede Justitsminister indvendte mod mit Forslag, berettiget, er denne Indvending ogsaa berettiget overfor § 8; thi begge ere i dette Tilfælde stillede fuldkommen lige. Det har kun været mig om at gjøre at give Paragrafen en læselig Redaktion, og det er min Overbevisning, at naar den høitærede Minister vil læse § 8 en Gang endnu, naar denne Forhandling er forbi, vil han til 3die Behandling stille et Ændringsforslag, der afhjælper de Mangler, som ere til Stede, og findes det nødvendigt for Tydeligheds Skyld deri at citere Noget om Lov 2den Juli 1880 § 1, vil denne Forbedring saa nok komme med ved samme Leilighed. Mit Ændringsforslag skal jeg nu tage tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget er saaledes taget tilbage. Efter Forretningsordenen spørger jeg, om Noget optager det.

Broberg: Jeg optager det.

Fischer: Jeg har endnu en lille Bemærkning at gjøre til den ærede 5te Landskingsmand for 3die Kreds (Rump), der nemlig bragte i Grindring sin Stilling til Loven af 2den Juli 1880. I den Anledning vil jeg tillade mig at give det ærede Medlem et lille Raad, det nemlig ikke oftere ved givne Leilighed at bringe Sligt i Grindring; thi Loven af 2den Juli 1880 er langt fra noget saadant Mesterstykke, at man skal ønske at henvise til den og at fremhæve sin Stilling til den. Det er bedst at tie stille dermed saa meget som muligt. Det er dette venstabelige Raad, jeg vil tillade mig at give det ærede Medlem. (Rump: Maa jeg bede om Ordet!)

Broberg: Naar jeg har optaget det ærede Medlems Forslag, er det af den Grund, at jeg næppe kan gjøre mig noget Haab om, at mit Ændringsforslag bliver vedtaget; og for saa vidt mit Forslag, altsaa skulde blive forkastet, kunde jeg ønske det andet Forslag vedtaget, fordi jeg langt foretrækker det for, hvad der staar i Lovforslaget. Det udtrykker langt tydeligere, hvad jeg har ment, om det end afgiver med Hensyn til det sidste Punkt, og jeg foretrækker det derfor som sagt langt for, hvad der staar i § 8, ogsaa med Ministerens Ændring.

Rump: Jeg vil i Anledning af det, som det ærede 4de kongevalgte Medlem (Fischer) anførte, tillade mig at bemærke, at jeg egentlig ikke veed, hvorpaa han baserer sin overordentlige Misnoie med mig, da det ikke er mig, der i sin Tid har bragt Loven af 2den Juli 1880 i Forslag. Da jeg ved 1ste Behandling af det foreliggende Lovforslag havde Ordet, gjorde jeg opmærksom paa, at Loven af 2den Juli 1880 i alt Væsentligt var blevet vedtaget, saaledes som Regjeringen havde foreslaaet den, fordi man ikke godt kunde gjøre Andet paa dette Omraade. Naar jeg altsaa blot har anført, hvorfor jeg særlig erindrede den Diskussion, som i sin Tid fandt Sted om Betydningen af Ordene „Skib“ og „Fartoi“, nemlig fordi jeg paa Grund af min Stilling kom til at tage en væsentlig Del deri, kan jeg ikke deri se nogen Grund til at sigte mig for at være Skyld i Loven af 1880, og jeg tror, at det ærede Medlem saa maa adressere sin Misnoie til den høitærede Minister.

Justitsministeren. (R. E. L. M. A. N. N.): Jeg veed egentlig ikke, hvorfor man er saa vred paa Loven af 1880, undtagen for saa vidt man maaste kan sige, at dette Lovforslag jo ganske vist gaar ud paa en Forandring af den Anskuelse, som laa til Grund for Loven af 1880 med Hensyn til Koleran, men i den Henseende kan jeg jo ikke sige Andet, end at jeg naturligvis maa følge den i Lægevidenskaben herstende Mening, og jeg tør ikke sætte min egen Dom — om jeg troede at kunne have en personlig Mening paa dette Punkt — over den lægevidenskabelige Anskuelse, og naar der sker en saadan Forandring i denne, maa jeg finde mig i, at Loven af 1880, skjøndt den kun er saa Aar gammel, atter gjøres til Gjenstand for fornøjet Behandling. Søvrigt vilde det vel føre for vidt at komme ind paa, hvad man kunde have imod Loven af 1880 ganske i Almindelighed betragtet, og derfor vil jeg ikke forfølge dette videre. Jeg vil kun overfor de Indvendinger, som bleve fremsatte af den ærede Landskingsmand fra Kjøbenhavn (Broberg) imod, at Loven af 1880 citeres, bemærke, at jeg ikke kan se den allermindste Grund til, at det skulde kunne medføre den mindste Uæmpe eller fremkalde nogenjomhelst Utydelighed. Det ærede Medlem sagde, at enhver Skipper veed, at han skal melde sig til Karantænevesenet, naar han kommer i Land, men at han ikke veed, at dette staar i Loven af 1880; men det forekommer rigtig nok mig, at naar Skipperen blot veed, at han skal melde sig, er det ganske ligegyldigt, om han veed, i hvilken Lov det staar; det har